

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου 1938
 Χρονιά 7η - Αριθμ. Φύλλου. 331
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
 *Αντικρου στην *Εθνική Τράπεζα.
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΑΡ. ΤΗΛ. 4-75

ΛΕΣΒΙΑΚΗ «ΣΑΤΙΡΙΚΗ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ» ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Άνοιχτό γράμμα

Τό θέατρο

Πρός τόν Κύριον Βαγιανόν

Αθήνας

Φίλτατε αρχιτέκτονα,

Γιατί νά φύγεις; Δέ μάς λυπάσαι! Τόσον καιρό σέ περιμέναμε μέ λαχτάρα. Ήρθες, κάρφωσες στην Άγιάν Ειρήνη 4 παλούκια μέ τό συμπάθιο, τά είδαμε, τά χαρήκαμε, τά καμαρώσαμε αλλά ή χαρά μας βάσταξε λιγώτερο από καλοκαιριάτικο όνειρο. Άξαφνα μάθαμε πώς μπήκες στό βαπόρι, κακιωμένος, κ' έφυγες.

Άχ, γιατί νά φύγεις! Φοβήθηκες μή σοῦ φάμε τόν κόπο σου; Χαρά στό πρῶμα! Πόσους παράδες κάνουν 150 χιλιάρικα μπροστά στά 4 παλούκια πού μάς έβαλες! Άλλα τόσα νά σοῦ δόσουμε, μαλαματένιον νά σέ κάνουμε, τζάνουμ μή φεύγεις! Ξαναγύρισε νά μάς κάνεις τό θέατρο. Μή φοβάσαι γιά τά λεφτά σου. Μή συνερίζεσαι τό Δήμαρχό μας. Γέρος πολύπειρος είνε, πολλά είδανε τά μάτια του, φοβάται νά δώσει 150 χιλιάρικα γιά 4 παλούκια. Μά ύπόγραψε χαρτί; Τόσο τό καλλίτερο γιά σένα. Βαστάς την Ιερώτερη ύπογραφή του τόπου.

Πίρτεπέ με δέν έχεις δίκιο νά δυσπιστείς. Τά λεφτά σου δέν τά χάνεις. Μή φοβάσαι! Έμεις γιά τό Δημοτικό μας θέατρο πληρώνουμε. Έχουμε πολλά πληρωμένα ως τώρα κι' άς μήν έχουμε θέατρο. Σά δέ μάς πιστεύεις ρώτησε τούς συναδέλφους σου πού μάς έκαναν μίαν άραμπαδιά προσχέδια και σχέδια σάν τά δικά σου και μάς πήρανε του κόσμου τόν παρα—μέ τό καλό και μέ τό ζόρι—χωρίς νά μάς κάνουνε θέατρο, δίχως καν νά μάς βάλουνε κανένα παλούκι.

Γιατό δά είνε και επίφυλακτικός ο Δήμαρχός μας. «Όποιος καί στον τζορβά, φουάει και τό γιαούρτι».

Άν είσαι λοιπόν καλός άνθρωπος και δέν είχες κακό σκοπό, έλα πίσω, ξεκάκιωσε και βάλε μπρός τό θεατράκι μας. Έλα, νά χαρείς δ,τι άγαπάς.

Έπειτα, άκουσε, νά σοῦ ποῦμε και τό άλλο. Μή μάς κάνεις τόν καμπόφο γιατί θά σέ μανίσουμε και μείς και θ' αλλάξουμε τό φύλλο. Θά σοῦ δώσουμε τρακόσα ψωροχιλιάρικα γιά τά παλούκια πού μάς έβαλες και θά σέ στείλουμε από κεί πού ήρθες. Δέν πρέπει νά ξεχνάς πώς σοῦ αναθέσαμε τή δουλειά χατιρικός, χωρίς διαγωνισμό, έπειδή έτυχε νά σέ γνωρίσει και νά σέ συμπαθήσει ο Δήμαρχός μας από άφορμή; τήν πολυκατοικία πού τοῦ κανες στην Άθήνα.

Ή μήπως έχεις τήν ιδέα πώς έχουμε τήν ανάγκη σου! Είσαι γελασμένος! «Τό Μοναστήρι νάναι καλά κι' από καλογέρους άλλο τίποτα».

Δέ μάς καταπήρε ή άνυπομονασία, κ' ένοια σου. Νιοί είμαστεν και γεράσαμε νά περιμένουμε, και

Έκλεκτα συνεργασία

Ο έρανος του Βινίου

Του μονίμου συνεργάτου μας κ. ΝΙΚΟΛ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Παρακληθείς, άρμοδίως, ήγουν Άρωνικώς τε και Δεσποτικώς νά γράψου τι τσ ιγώ περί του Παλλεσβιακού έρανού του Βινίου Νοσοκομείου, κοινώς σπιτάλια, πού θά γένι τήν προπαραμονήν και τήν παραμονήν τών κοσμοσωτηρίων Χριστουγέννων, άφίνου στ' μπάντα έτοιμου άρθριδιόν μου περί Δημοτικού Θεάτρου — τό όποϊον κατά τά σημάδια δέν ούριμασι άκόμα, έφγι γάρ ο άρχιτέκτονας τσι μάς άφήτσι μόνον τά παλούκιά του έν τῷ κήπῳ τῆς Άγίας Ειρήνης, έπειδή τις δέ τ' δίναν τόν παρῶν — και λαμβάνω κάλαμον και χάρτην ίνα συγγράψω φιλανθρωπικόν τοιοῦτον.

Ο περί οῦ πρόκειται έρανος του Βινίου άπεφασίσθη τῇ έπινεύσει τῆς Κυβερνήσεως νά γένι και διότι επί διετίαν οὔδεις έξ ήμῶν μέ ή-μεγάλον τών Μεγάλων ευεργετῶν λέγι νά τῶ τινάξει αλλά και ίνα μή τά άπαντέχωμεν οί Λέσβιοι οὔλα έτοιμα παρῶ του Χάροντος αλλά νά μάθωμεν νά κνοῦμι και ζῶντες δλίγον τό δαχτέλιόν μας πρὸς άρτιότερον έφοδιασμόν και άνετον λειτουργίαν του θαυμασίου και Ίερού Ίδρύματος, ύπό τήν σκέπην του όποίου ή πτωχολογία άπαξάπασης τῆς νήσου γιατρουπουρέβγιτη τζάμπα και δωρεάν.

Μόνον οστις άνέγγωσε τήν σφήν εκθεσιν τών πεπραγμένων του Β. Ι. Ν. κατά τήν λήγουσαν τριετίαν πού έβαλι μπρός τό νεόδημητον μέγα μικιάνιον του Χάλικος, μόνον εκείνος δύναται νά έχει άμυδράν τινα μόνον ιδέαν του πολυσχιδῶς και πολυτρόπως ευεργετικού έργου τών Σπιταλίων μας. Μόνι πέρος λ. χ. ήμπαν τσι γιατρίφθηκαν εις τό Β. Ι. Ν. 3.212 άθροῦπ άντρο, γιναίστις και παιδία, εκ διαφόρων ζαμπνιῶν πάσχοντες, και φορτώσαντες τά σπιτάλια μέ τά βαρέα έξοδα 46 χιλιάδων ήμερῶν νοσηλείας. Τοῦτο, γιγνόμενον ψλά, σημαίνει διτι εάν τά σπιτάλια μας είχαν μόνον 100 κλίνας, κοινῶς κρεβάτια θάπριπι τό έτος 1937 νάχι 460 μέρις γιά νά χωρέσωσιν με τό νεμπέτιον οί 3.212 ζαμπνούνηδες νά νοσηλευθῶσιν ή αν είχε μόνον 36 κλίνας, ως είχε τό παλαιόν μικρόν μας πολιτικόν Νοσοκομείον μέχρι πρὸ τριετίας, θά ήσαν ύποχρεωμένοι οί άσθενείς νά περιμένωσιν νεμπέτιον έξωθι τών

νά ξαναρχινάμε κάθε τόσο άπ' τήν αρχή. Οί μπαράγκες μας—ζωή καχουνε—βαστουνε άκόμα. Και μπορουν, πās ένα γινάτι, νά στεγάσουν και μιá και δυο και τρεις γενης φιλοτέχνων άπογόνων του Άλκαίου ύπό τούς τσίγκους των.

Ταῦτα και μένω πιστός παραγκόφιλος.

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

πυλῶν του μέ εσφιγμένα τά χείλη των εκ του πόνου επί τρία έτη και 182 ήμέρας δηλαδή από του Ίανουαρίου του 1937 μέχρι τέλους του Ίουλίου του σωτηρίου έτους του 1940, νά του γράψου και όλογράφως γιά νά τό χωνέψωσιν οί άναγνώσται μου, χίλια έννεακόσια τεσσαράκοντα.

Άγναντινίζμι, ως λέγουσιν και οί Μωαμεθανοί, σάνκιμ καταλίβατι; Ωστε οσοι λέγουσιν κατά νουῦν, άς μήν τά ήθελε φαρδομάνικα τά σπιτάλιά μας ή Δισπότς, και άς άκουε τς ίνικουτσυροί τς άθροῦπ πού τόνν λέγαν νά άπλώνει τούς πόδας του κατά τό έφάπλωμα, οὔτως ώστε νά φθάνωσιν τά εκ τών προγονικῶν κληροδοτημάτων εισοδήματα τών Φ.Κ.Μ. και νά μήν ενοχλούμεθα οί ευκλείεις άπόγονοι, είνε καιρός νά καταπίωσιν τήν γλώτταν των. Και τρεις φορές πιό μεγαλειότερον νά ήτο τό Νοσοκομείον μας πάλιν δέν θά έπρόκαμε νά γιατρέψ τόν πόνον και τούς γιαράδες τῆς πτωχολογίας. Άλλά τό τοιοῦτον είνε άδύνατον νά γένι μονονουχι διότι στερούμεθα «όποίων» αλλά και διότι οί Ιατροί μας θά ήναγκάζοντο νά πιάσωσιν άλλην δουλειαν, ίνα μή μεταβληθῶσιν εις άσπόνδους δχτροῦς του Βινίου. Θέλοντας λοιπόν και μή θά περιορισθῶμεν Ισαμι δῶ και θά Ιατρεύει τό Νοσοκομείον μας μόνον τρεις χιλιάδεις άρρωστ, δωρεάν έξοδοιάζον δια τήν νοσηλείαν των 5 μιλιούνια δραχμάς, τās όποιās έξευρίσκει ως εξής:

Έν μιλιούνιον από τά μαξούλια τών φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων τσι πού εστιν; Έτερον τοιοῦτον από τήν επιχορήγησιν του Κράτους. Δύο έτερα εκ τών νοσηλείων πού πληρώνουσιν πεντακόσιαι περίπου ευποροι και άρχοντες άσθενείς νοσηλεύόμενοι έτησίως εις τό Βίνιον επί πληρωμῇ.

Ήμισυ μιλιούνιον από τόν χάροντα ήτοι από τούς επικαίρους θνήσκοντας δωρητάς και μικρούς ευεργέτας, διότι ως προείπομεν οί μεγάλοι τοιοῦτοι πάσχομεν εσχάτως εκ κακοήθους υγείας. Και τέλος τό έναπομένον άκάλυπτον έτερον ήμισυ μιλιούνιον θά τό αναμένει από τήν μικράν φιλανθρωπίαν τών ζώντων Λεσβίων, δι' ο και θεσπίζει τόν έρανον, οῦ και τήν μνήμην επιτελοῦμεν.

Τι λέγεις, ρε Νικόλαε! Μήπως δέν τυγχάνεις μέ τά καλά σου, πού θά δώσωμεν οί Μυτιληναίοι, μέ τήν παρούσαν κρίσιν και πτωχίαν πιντακόσα χιλιάρα; Τοιοουτρόπως σκέπτεσαι άναγνώστα, του ξεῖρου. Άλλ' άκουσον. Άπί δυόμοδραχμάς αν δώσωμεν εκαστος Λέ- (ή συνέχεια στη 2η σελίδα)

ΤΟ ΑΘΗΝΕΪΚΟ ΣΟΛΟΙΚΟΠΑΖΑΡΟ

Ή νεολαία πού φοιτά

(«Αθ. Νέα» 5-10-38 — «Ή προστασία τῆς μαθητιώσης νεολαίας» του κ. Μαράκη)

«Εις τόν Πειραιά ή φροντίς δια τήν φοιτιῶσαν νεολαίαν πήρε τόν τελευταίον καιρόν μίαν έξαιρετικῶς σοβαράν μορφήν.»

Λέ θά ζημιωθεί καθόλου ο κ. Μαράκης αν φοιτιάσει λίγο σέ κανένα δημοτικό σχολείο.

Πώς περνάμε... τόν καιρό

(«Εστία» 3-10-38 — Κύριον άρθρον.

Κατά τήν διάρκειαν τών κρίσιμων αῦτῶν ήμερῶν, από τās όποιās διήλθεν ή Εύρώπη, έγένετο συχνά ο παραλληλισμός.»

Άπερίσκεπτη Εύρώπη! Τί ήθελε και περνούσε από τīs κρίσιμες αῦτές μέρες;

Γεωγραφία

(«Βῆμα» 9-12-38—Είδησις)

«ΛΟΝΔΙΝΟΝ.—Ο έν Χενλάιν ανταποκριτής τών «Τάιμς» τηλεγραφεί διτι ή «αεροπορική επίθεσις του Φράνκο κατά τών κυβερνητικῶν πόλεων και χωρίων κατά μήκος τῆς μεσογειακής άκτῆς συνεχίζεται.»

Τί νά τηλεγραφεί άραγε ο έν Γκαίρικ άνταποκριτής τών «Τάιμς»;

Υποδοχή και φιλοξενία

(«Ακρόπολις» 20-11-38 — «Ή διαβαλκανική διάσκεψις τουρισμού».

«Επί τῇ λήξει τών εργασιῶν ο Γιουγκοσλαδος αντιπρόσωπος κ. Γεργάσεβιτς ηύχαρίστηεν εκ μέρους τών λοιπῶν αντιπροσώπων τήν ελληνικήν αντιπροσωπίαν δια τήν ύποδοχήν τήν όποιαν έπεφύλαξεν εις αῦτούς, κατά τήν διαμονήν των έν Άθήναις.»

Άφου ή ύποδοχή έγινε κατά τήν διαμονήν των ή φιλοξενία θά έγινε κατά τήν άφιξίν των.

Άπ' έπος

(«Χρόνος» 19-11-38—Καμπάνια)

«Κ' έπειδή τό λόγια δέν ώφελοῦν, κρυβάλησε άπ' έπος μερικές καρabiές πατάτα στό Ναύπλιο νά τīs δώσει γιά σπόρο στοῦς καλλιεργητάς μέ πολυ φθνή τιμή, κάτω του κόστους των.»

Νά προαχθεί άμέσως εις συντάκτην ο λαμπρός ρεπόρτερ: άμ έπος άμ έργον.

Ή δικαιολογία

(«Εστία» 15-21-38)

«Καθῆκον κατά συνέπειαν και του Κράτους... είνε νά προλαμβάνη τήν δημιουργίαν τών έντυπώσεων αῦτῶν δια τῆς άφαιρέσεως τών άφορμῶν πού θά ήμπορούσαν νά τās δικαιολογήσουν.»

Νά λοιπόν πού δέ φαίνε πάντα οί καημένες οί άφορμές! Κάποτε δικαιολογούν, άντι νά προκαλοῦν, έντυπώσεις.

Τήν μητέρα

(«Βραδύνη» 21-11-38—«Άλλη.ογραφία».

Μίαν Μητέρα. Άθήνας: Τό σῶμα του παιδιου σας θά διορθωθῇ άσφαλῶς μέ τήν όρθοπαιδικήν γυμναστικήν.

Τέτια λάθη είναι άσυγχώρητα δια μίαν έφημερίδαν όπως ή «Βραδύνη».

ο Ψαράς

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΒΟΥ	ΔΡΑΧ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		175
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Λ. Άγγλια:	1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	ΔΡΑΧ.	2.50

Οι συνδρομές προπληρώνονται

Έκδοτής - Διευθυντής

ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΑΣ
Κατοικία: Βουναράκι

Διευθυντής Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Κατοικία: Βαρεία

Αθηναϊκή συνεργασία
INSTANTANE

Μόλις τὸ ψαθὶ τῆς τὸ εἶχε βγάλει...
— Μ' ἀναγεγερμένο τὸ κεφάλι,
Ἐφούντωνε τὰ ἀφράτα τῆς μαλ-
[λιά,
Τὰ χεῖλη τῆς ζητοῦσαν τὰ φιλιὰ!...

Κανεὶς δὲ ρχόταν νὰ τὰ δώσει!...
Μὰ κ' ὅπως στὸν καθρέφτη εἶχε
[ζυγώσει,
Γέρνει στὸ στεῖρο τὸ γυαλί,
Καὶ τὸ φιλεῖ καὶ τὸ φιλεῖ καὶ τὸ
[φιλεῖ...

Α. Ἀναπλιώτης

Ὁ ἔρανος τοῦ Βινίου

σβιος νάτου τὸ ποσόν! Ἄλλ' ἐπει-
δὴ χιλιάδες Λεσβίων ὡς καὶ τὰ γυ-
ναικόπαιδα δὲν μποροῦσιν μῆδι
ἀπὶ μίαν δρ-χμὴν νὰ δώσωσιν, δι'
αὐτὸ οἱ δυνάμενοι πρὲν νὰ συνει-
σφέρωμεν ἄλλους πεντακισχιλιό-
δραχμον ὡς λ. χ. θὰ ποιήσω ὁ ὑ-
ποφαινόμενος, ἄλλους χιλιοδρα-
χμον, ἄλλους πιντακουσάρκου, ἄλ-
λους κατουστάρκου ἄλλους πινιν-
τάρ, ἄλλους κουσάρ, ἄλλους δεκά-
ρικον, ἄλλους πεντάριον, ἄλλους
δίφραγκον, ἄλλους δραχμὴν καὶ
ἄλλος πεντηκοντάλεπτον. Οἱ πέ-
νητες, βεβαίως δὲν θὰ δώσωσιν τί-
ποτα.

Ἄλλ' ὁ λο)μὸς βγαίνει καὶ ἂν οἱ
δύο Δημοὶ αἱ ἑκατὸν Κοινότη-
τες τῆς νήσου, καὶ αἱ ὑπερε-
κατὸν ἐκκλησίαι, μετὰ τῶν ὑπερ-
διακοσίων Λεσβίων ἀρχόντων,
τῶν ὑπερτριχιλίων εὐπόρων,
καὶ πεντακισχιλίων τουλάχιστον
μηδὲ κλαιώντων μηδὲ γελώντων,
συνεισφέρωσιν τὸ κατὰ δύναμιν.
Τότε τὸ ποσὸν ὑπερκαλύπτεται χω-
ρὶς νὰ ἐνοχληθῶσιν τὸ παράπαν
οὔτε δι' ἓν δεκάλεπτον αἱ 28 πε-
ρίπου ἕτεροι χιλιάδες φαμίλιες τῆς
νήσου.

Μὲ ἄλλους λόγους τὸ ποσὸν δ-
περ ζητεῖ ἡ Ἐφορία τοῦ Βινίου
μας Νοσοκομείου εἶνε μῆδαμινὸν
καὶ ἀνάξιον λόγου, Μυτιληναῖσι
σάλια-μπάλια, ἐν σχέσει πρὸς τὸ
πλῆθος τῶν κενέδων πού θὰ ἀνοι-
χθῶσιν καὶ τὸν ὄγκον τῶν φιλαν-
θρώπων αἰσθημάτων πού φουσκώ-
νουσιν τὰ Λεσβιακὰ στήθη.

Δι' ὃ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀπαξιά-
παντες οἱ δυνάμενοι Λεσβιοὶ θὰ
λύσωμεν τὸ κατωδέλιον καὶ θὰ
προσπαθίσωμεν νὰ εὐρωμεν τρό-
πον νὰ χῶσωμεν τὸ χεῖριόν μας ἐν
τῷ σκορπιόβριθεϊ θυλακίῳ μας,
ἵνα πράξωμεν τὸ καθήκον μας.

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
(Ἐρασιτέχνης Φιλάνθρωπος)

Ρεκλάμα

Ἐχετε συμφέρο νὰ κάνετε τὶς τυ-
πογραφικὰς σας ἐργασίας στὰ τυ-
πογραφεῖα τοῦ «Τριβόλου». Τὸ
γιατὶ τὸ ξέρουν ὅλοι οἱ πελάτες μας.

ΕΙΣΤΕ

πλέον ἡ ἀσφαλισμένος, ὅταν
ἀσφαλιζέσθε στὸ Μετοχικὸ
Ταμεῖο Στρατοῦ, πού τὸ ἀντιπροσω-
πεύει ἐδῶ ὁ λαμπρὸς νέος κ. Ξενοφῶν
Ἀμμανίτης. Στὰ Κουτσουρίδη.

Διαβαίνοντας

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Χαρὰ καὶ λύπη

Ἐπινε στὴν ταβέρνα ἓνα κρασά-
κι μὲ τὴν παρέα του. Σαββατόβρα-
δο. Τὶ τὸ παράξενο! Ἐνα ποτηρά-
κι. Στὸ πόδι. Κ' εἶχε ἓνα κέφι! Δὲν
εἶνε τὸ πιὸτὸ πού δίνει κέφι! Ἡ πα-
ρέα. Ὁ τόπος! Μὰ γιὰ χατήρι τῆς
παρέας κ' ἐπειδὴ εἶχε κ' αὐτὸς δυὸ
ποδάρια δέχτηκε καὶ τὸ δεύτερο.
Στὸ πόδι πάντα, γιὰ νὰ μὴν ξεχα-
στεῖ. Τὴ στιγμή πού ἔκανε νὰ ρου-
φήξει τὴν πρώτη γουλιὰ καὶ γελού-
σαν τὰ μάτια του προκαταβολικῶς
ἀπὸ ἠδονὴ τὸν εἶδανε ἀξαφνα νὰ
γουρλώνει τὰ μάτια του, τὰ ἴδια
γελαστὰ μάτια καὶ νὰ χλωμαίνει.
Τὶ εἶχε πάθει; Στὴν τζαμόπορτα εἶ-
χε δεῖ τὴ γυναῖκα του πού τοῦ γνε-
ψε νάβγει ἔξω μὲ μιὰ χειρονομία ἐ-
πιταχτική Ἀφῆκε τὸ ποτήρι του εἶ-
πε καληνύχτα μὲς τὰ δόντια του καὶ
βγήκε.

Στὸ δρόμο πήγαινε σκυφτὸς καὶ
σιωπηλὸς σὰν κατάδικος πού πάνε
νὰ τὸν κόψουν. Πλαί του χειρονο-
μοῦσε ἡ...γυναϊκούλα του κ' ἔλεγε
κ' ἔλεγε...

Ποῖς ξαίρει τί τοῦ ψελνε! Καὶ
ποῖς ξαίρει τί νὰ σκεφτότανε ὁ
φουκαρᾶς!

Τράκ,

Ποιητικὲς συνεργασίες

Φθινοπωρινὸ

Ἐπαθα γρίπη καὶ τὸ ξέρεις καὶ φυ-
[λάγεσαι,
δὲ μὲ πλησιάζεις, μὴν τυχὸν καὶ σὲ
[κολλήσω...
Ἐγινε ὁ ἔρωσ μου ἐρημίτης καὶ ἔπα-
[γίλασε
ἀφοῦ μοῦ ἀπαγόρεψες νὰ σὲ ξαναφι-
[λήσω....

Κι' ἔτσι τὸ πρῶτο ξεροβόρι μ' ἦρε μό-
[νο μου
νὰ περπατᾶω στὰ δρομάκια τοῦχο-τοῦχο
κ' ἔχω κρυμμένο μὲς στὰ στήθη μου
[τόν πόνο μου
μαζὶ μὲ γρίπη καὶ σὲ νοσταλγῶ καὶ
[βήχω...

Ἐλα, βαρέθηκα στοὺς δρόμους νὰ
[γυρίζω,
χωρὶς ἀγάπη καὶ παλτὸ νὰ τουρτου-
[ρίζω...

Ἐλα μαζί μου κ' ἐγὼ πείσμα θὰ βάλω
σὰ θὰ φιλιώμαστε τὰ βράδια τ' ἀξη-
[μέρωτα,
δὲν θὰ κολλήσωμε τὴ γρίπη ὁ ἓνας
[μας στὸν ἄλλο
μὰ θὰ κολλήσει ἀπὸ μᾶς ἡ γρίπη
[ἔρωτα...
ΧΡΙΣ.

Λόγια Μεγάλων Ἀνδρῶν

«Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἔγινε». Ἰά-
κωβος ὁ Μέγας
«Τώρα πιά θὰ διαλέξω τόπου στοῦ
Νικηροταφείου μας». Νεκτάριος
«Νὰ δεῖς πού θὰ πᾶ γούρ, Στρατῆρ.
Λεάνδρος Βασιλείου
«Ἐγὶνα τέλειος τρουμπαδόρος (=
ρουμπαδόρος) στὴν κιθάρα». Β. Χ'
Χριστόφας

«Πιάστηκε τὸ χέρι μου νὰ γράφω
προσκήσεις». Θεμ. Χατζηδημιῶς
«Τοῦ ἦβρα τοῦ γιατρικόμου». Στρ. Βα-
ρελτζίδης
«Τὸ ἄλλο θέλαν πρὶν ἀπὶ σένα ἄλλο
ἴδω ρουτοῦν, Θόδουρι». Ἀσ. Παύλος
«Μουρομ παχί!» Γ. Κουινάρης
«Τὰ φιλιὰ τς Ἀθῆντες μὶ λυώσαν»
Τ. Κουφέλης
«Τς ἔκουφα οὐλς». Α. Κραλίδης
(Κακούλης)

«Θὰ βάλω καρούγια στὶ Τελώνηδοι
καὶ τς Ἐφοροῖδοι νὰ μὴν ἔρχονται
καὶ βλέπουνε τεκμήρια». Ι. Ἰσιδώρου
«Δὲν ἔχεις λόγους νὰ σκέπτεσαι τὸ
ἐνάντιον». Μιχ. Εἰγγενίδης
«Τοῦ λαχτάρσα τοῦ ἔρμου». Ι. Κλή-
μης

«Εἶμη συρραλιστής». Κ. Πατλάκας
«Κοντεύω νὰ φτάξω τὸ ἀρμόνιο».
Ι. Πεζώνης
«Ἐχω ρακὶ «Διονύσου» τριπλῆς ἀπο-
στάσεως, παρντὸν πῶς τὸ λένε; ἄ τὰ
βρήκα: — τριπλῆς ἀποτάξεως (=ἀπο-
στάξεως)». Ἀργύρης Μπέμπης

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σὲ μοχθηρὸ

Ἄνυποπτο τὸν δάγκασε
φεῖδι φαρμακωμένο
μ' ἀντίς ἐκεῖνον, ψόφησε
τὸ φεῖδι τὸ καημένο!

Μεφιστὸ

Τριβολικὸι στοχασμοὶ

Ἐ Ὑπάρχουν καὶ καλὲς γυναῖκες,
ὅπως καὶ κάλοκαιριάτικες μέρες τὸ
χειμῶνα.

Ἐ Ἡ γυναῖκα, βσοανίζοντας τὸν
ἄντρα τῆς, ἐκδικεῖται γιὰ τὴν κατω-
τερότητα τοῦ φύλου τῆς.

Ἐ Κ' οἱ γυναῖκες ἔχουν μυαλό. Τὶ
ἄλλο μποροῦν νάχουν στὸ κεφάλι
τοὺς!

Συρραλιστικὴ στήλη

Ἡ καρδιά τοῦ ψαριοῦ

Ἐ Ὡ θάλασσα φαρμάκια στάκει,
χύνης ἀφροῦς θανατεροῦς
καὶ τὰ μικρὰ ψάρια ταραξίς
καὶ τοὺς κοβιοὺς τοὺς... γελαστοὺς!

Ἐ Ὡ! παῖδε πλέον τὸν θυμόν σου
καὶ δόσε τόπο τῆς ὄργης
τὰ ψάρια κλαίουσιν στὸν βυθὸν σου
καὶ χύνουν δάκρυα... σιγῆς!

Ι. Χ. καὶ Ι. Β.

Σημ. — Οἱ συνεργάτες μας, ἀσχο-
λούμενοι ἐρασιτεχνικῶς καὶ μὲ
τὴν ψαρική, ἀντελήφθησαν ἐκ
τοῦ σύγγυς τὸν πόνο καὶ τὰ
βάσανα τῶν ψαριῶν, ἐξ ὅσ καὶ ἡ
ἀνωτέρω ἔμπνευσις.

Χωρὶς τίτλο (I)

Κύκνοι πετοῦσαν —
εἰς τὸ γαλανὸν διάστημα τῆς ἐλπίδος
κι' ἡ μπόρα συνέτριβε
τοὺς σκελετοὺς τῶν χρυσοῦν ὀνειρῶν.
Ἡ σελήνη ἔριχνε τὴν ἀπόχρη τῆς
καὶ μάζεψε ψάρια
εἰς τὴν ἀκροθαλασσιὰ
μὲ τὸ μαχαίρι τῆς ἠδονῆς
ὁ νεαρὸς δανδῆς
ἔθυσσε τὴν ὄρασαν Φρόνην
εἰς τὸν βωμόν τῆς σπατάλης.
Τὰ χαλκία ἀνατριχίαζαν
καὶ τὰ κύματα
ἔλεγαν τὸ κύκνειον ἄσμα
τῆς... βλακειᾶς.

Μίμης Ἐλδης

Σημ. συγγρ. — Τὶ τίτλο νὰ βάλω;
Σημ. Τριβ. — Ὁ κάθε ἀναγνώστης
ἄς βάλει τὸ δικό του.

Ἐκδόσεις

Ἰακώβου τοῦ Μικροῦ «Πανταχὸς
παρόν».

Ἄρχιμ, Δέδε «Τὶ λέγει ἡ Ἐπι-
στήμη».

Δ. Λεοντῆ (μὴ ποιητοῦ) «Ζὰν Πρε-
μέ».

Γ. Λουκᾶ «Τὸ νέον περιοδικὸν Φίλιμ»
Σ. Κωνσταντινίδης «Πρόδρομοὶ γάμοι»
Στρ. Τυραδέλη (γαμπροῦ) «Διαχει-
μασις».

Ἐλληνοτουρκικὴ συνεννόηση

Ἐνας Τοῦρκος ρωτᾶει κάποιον
Χιώτη πού σηκώνει ἓναν πετεινὸ, ἀν-
τὸν πουλάει.

Τοῦρκος. — Μποὺ χοροσοῦ, σα-
τάρμειν;

Χιώτης. — Καὶ χορεύειν καὶ σαλ-
τάρειν.

Τοῦρκος. — Ἄρπὰ γιέρμι; (=
τρώει νταρί;)

Χιώτης. — Τὸν ἄρπας ἐσοῦ, ἄρπᾶ
καὶ γὼ τὴν καβούκαν σου.

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Μιχ. Παπ.)

Τὸ ἐρωτικὸ εὐαγγέλιο

Τὸ «Συμπόσιον» τοῦ Πλάτωνα, σὲ
θεῖα μετάφραση καὶ σχολιασμένο ἀπ'
τὸ Δημήτριον Φωτιάδη, τὸν ἐκλεκτὸ λο-
γοτέχνη καὶ ἀξιο διευθυντῆ τῶν «Ν.
Γραμμάτων» κυκλοφόρησε καὶ πουλιέ-
ται μόνον 50 δραχμῆς. Ποῖς δὲ θὰ τ'
ἀποχτήσῃ;

Ἡ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚὴ
ΒΙΤΡΙΝΑ ΜΑΣ

Ἐ Ἅγιο Βασίλης ἔρχεται...

Στοῦ Α. ΒΟΥΛΟΥΒΟΥΤΗ (πρῶην
Ξενοπούλου) θὰ βρῆτε τὰ πιὸ μον-
τέρνα καὶ φῖνα δῶρα γιὰ παιδιὰ καὶ
γιὰ μεγάλους. Ἐπισκεφθεῖτε μας πρὶν
κάνετε τὶς ἀγορὰς σας. Θὰ μείνετε, ὡς
πάντοτε, ὑπερικανοποιημένοι.

§§

Οἱ ΑΔΕΛΦΟὶ ἸΣΑΑΚΙΔΟΥ διαθέ-
τουν τὰ πιὸ πρακτικὰ καὶ χρήσιμα δῶ-
ρα: Παιχνίδια, γάντια ἀνδρικά, γυ-
ναϊκεῖα τοῦ καλλιτέρου Ἑλληνικοῦ
Ἐργοστασίου ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Με-
γάλη συλλογὴ ἀπὸ γραβάτες, ὑποκάμι-
σα. Μάλλινες μπλουζὲς καὶ ταγιέρ ΠΑ-
ΠΑΖΟΓΛΟΥ. Μάλλινα παιδικὰ. Γα-
λότζες, σοσόνια, ἐργοστασίου ΕΘΕΛ.

§§

Τὰ Καταστήματα ΜΑΛΑΚΕΛΗ —
ΣΑΡΑΝΤΟΥ καὶ Σία ἔχουν στὴ διά-
θεσὴ σας ποικιλία εἰδῶν γιὰ πρωτο-
χρονιάτικα χρήσιμα δῶρα: Κρύσταλ-
λα, μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ σερβίτσια λι-
κέρ, γλυκοῦ κλπ. ἱαλικά, πορσελάνες,
κουταλομαχαιροπήφουνα σὲ διάφορες
ποιότητες, δίσκα καὶ πλεῖστα ἄλλα
εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως.

§§

Στοῦ ΚΙΜΩΝΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ τότε
ζητήσατε καὶ δὲν τὸ βρήκατε;
Δοιοὺν μὴ νοιαστῆτε γιὰ τὶς γιορτὲς.
Ἐχει φροντίσει γιὰ ὅλους. Ἐκεῖ θὰ
βρῆτε τὰ πιὸ φῖνα καὶ τὰ πιὸ οικονο-
μικὰ δῶρα ὄλων τῶν εἰδῶν. Στοῦ Κί-
μωνα Θαλασσινοῦ.

§§

Κάθε ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
πού ξαίρει καὶ ψουνίζει θὰ σκεφθεῖ
πῶς τὰ ὑπὸ διάλυσιν καταστήματα
ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ—ΣΒΟΡΩΝΟΥ εἶνε ἡ
καλλίτερη διέξοδος γιὰ τὶς γιορτὲς. Ὁ-
λα τὰ εἶδη θὰ τὰ βρῆτε στὴ μισῆ τους
τιμῆ. Καὶ θὰ κάνετε τὰ καλλίτερα καὶ
τὰ ἀκριβώτερα δῶρα μὲ τὰ λιγώτερα
λεφτὰ.

§§

Ὁ «ΔΙΟΝΥΣΟΣ» τοῦ κ. Ι. ΚΥΠΑ-
ΡΙΣΗ ὡς θυμίζει πῶς εἶνε κρῖμα νὰ
μὴν κάνετε τὶς γιορτὲς κ' ἓνα δῶρο
στὸν ἑαυτὸ σας. Μία μπουτίλια ἐξαιρε-
τικὸ ὀξο ἢ λικέρ. Ἐπίσης πολλὰ θὰ
χαρεῖ ἡ γυναῖκα σας ἂν βρεῖ στὸ μπου-
ντουάρ τῆς μία μπουτίλιτσα κολώνια
ΡΩΣΣΙΚΗ αὐτὲς τὶς χρονιάδες μέρες.

§§

Στοῦ ΘΩΤΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ θὰ βρῆ-
τε καὶ φέτος τὰ φημισμένα Γερμανικὰ
παιχνίδια καθὼς καὶ πλῆθος ἄλλο ἀπὸ
δῶρα χρήσιμα καὶ ποθητὰ, γάντια,
κάλτσες μεταξωτὲς κλπ. κλπ.

§§

Τὰ Καταστήματα ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΡΑ-
ΜΑΛΗ διαθέτουν ἀπάνταστη ποικιλία
ἀπὸ ὄραια δῶρα: Σερβίτσια κρυστάλ-
λινα, λικέρ, πάστας, τσαγιού, μαχαιρο-
κουταλοπήφουνα, ρολόγια τοίχου, τσέ-
πης καὶ ζυπηνητήρια, γυαλικά παντός
εἶδους, ψιλικά, καλτσικά, κασκορσέ-
δες, κιλότες, διάφορα παιχνίδια καὶ τὰ
φημισμένα ραδιόφωνα «ΓΟΥΣΣΤΕΝ
ΧΑΟΥΖ».

§§

Στοῦ περιφημοῦ ΚΩΣΤΑ ΠΑΤΛΑ-
ΚΑ θὰ βρῆτε φῖνα καὶ κινεμάτικα δῶ-
ρα: Μουσικὰ ὄργανα, Γραμμόφωνα,
πλάκες τὶς πιὸ μοντέρνες ἀλλὰ καὶ
κλασικὲς, φουαζμόνικες. Παιχνίδια Ἐ-
ξυπνα, χαριτωμένα, σερερά, γιὰ παιδιὰ
καὶ γιὰ μεγάλους. Ἄλλὰ καὶ ὅλα τὰ
γνωστὰ ἐκλεκτὰ εἶδη τοῦ καταστήμα-
τος εἶνε στὴ διάθεση τῶν μαρκαλῆδων
πελατῶν.

§§

Τὰ Καταστήματα ΧΑΤΖΗΛΙΑ ἔφε-
ραν νῆν τελειότερη συλλογὴ ἀπὸ παι-
χνίδια Γερμανικὰ καὶ Ἑλληνικὰ καὶ
ἀπὸ ἄλλα πρωτοχρονιάτικα φῖνα δῶρα
γιὰ τὶς γιορτὲς. Ρίξτε μιὰ ματιὰ, πρὶν
ψουνίσετε, καὶ δὲ θὰ ζημωθῆτε.

§§

Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ καὶ Σία.
Δῶρα ἐπιβλητικὰ, πρακτικὰ, ἐκλυσιμὰ
καὶ φῖνα θὰ βρῆτε μόνον στὸ Κατάστη-
μά μας. Τὰ ὄραϊότερα καὶ ἐκλεκτότε-
ρα σερβίτσια νεροῦ, τσαγιού, κρασοῦ,
λικέρ, γλυκίσματος, φρουτιέρες, ἀνθο-
δοχεῖα, μαχαιροκουταλοπήφουνα κλπ.
Πολύφωτα, ἀμπαζούρ, κλόμπους. Μπυ-
μπελὸ διάφορα. Καὶ ἐπὶ πλέον τὰ μου-
σικώτερα ραδιόφωνα τοῦ Κόσμου
«ΦΙΛΙΠΣ».

ΛΕΖΒΙΑΚΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΜΙΤΙΛΙΝΕΪΚΙΣ ΚΟΥΒΕΝΤΙΣ

ΛΕΖΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

ΛΕΖΒΙΑΚΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Κατουχί (Ιστορικό 2ο)

Του κ. Στρ. Αναστασέλι

15 τσι 2

Του κ. Β. ΑΠΙΚΟΥ κινιγού εν απουστρατία

Μιρουλούγι

Σι δέν ις, Γιόργιμ, πίλιγις θα βγάλου [του χιμόνα γιακι μας άφισις τσι πάς στου δκός [του αμπιλόνα; Ισι δέν ιςουνη πίλιγις πούβιτα δέ μπα [γένου αχλάδα μέσ στα μάκιαντουθ θα κά [θουμι να μπένου; Γιουργάτο μας πού μας άφισις έριμα [τα πιδιά σου τσι δέ ρουτάς τί γίνουνη; χαράς τιν [απουνιά σου! Τσι τα νιρά χουρις ιςέ τóra κι θ' [απουγένουνη; Του Μαστιράτο (*) ε απουθιμά, τα [τουμπά κι θα γένουνη; Για μάς θαν ιςι αξέχαστους ε ούλι [κι ζουγι μας γιακι πιράσσαμι καλά κι μι κι γκαλου [ζουγι μας. Πούνη τα γέλια π' κάναμι, πούνη γι [χουρατάδισ! Πούνη γι Μίμις γι τρανός τσι γι άλι [κι κουβαρντάδισ! —Τρέξι φιλιμ Πιτρόπουλι, παργόρα [τιν γκαρδιά μου «φιλι μου ετιν ανάγκι μου τσι ουχτρέ [μου ετι χαρά μου». Απ του μιράκιμ Γούμινους θα γένου [ετου Λιμόνα Τρέχα πιργιόρι του κακό τσι δε βγά [ζου του χιμόνα. Του κουπιλούδ που μι λουγιας θαν [απουμίνι μέσ τς στρατίς τ' αμπέλι π' ανέσκιζα μι κακό θα του [τριγούνη διαβάτις. —Σόπα, Γιουργάτι μου, μι γκλές τσι [πνίξι του γκαμό σου «το άλι πουλι του πάθανι δέν ιςι μο [ναχός σου» «Έχι ι τσιρός γιριζματα τσι φέβγι [μάνι—μάνι. Πάλι μι χρόνια μι κιρούς πάλι δικά [μας θάνι.

Γλιγός

(*) Ι νερομάνα απ όπου θα ιδρωφι τσι Πλομάρι.

ΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΤΕΦΤΕΡΙ

(Συνέχεια άπ' τό προηγούμενο)

Δεκ. 26.—Ήγόρασα έν καρφοψάλιδο ή νταναλιούδα, δια να βγάλω προχείρωσ καρφιά εκ των σανίδων, ούτως ώστε να μη αναγκάζομαι να καταφεύγω δια κάθε ψύλλου πήδημα εις ξένας χειρας και εκμεταλλεύονται 5.

Σ. Τρ.—Νά, αυτό θα πει οικονομία άληθινή, οικονομία Άγιασώτικη, οικονομία Μυτιληνήκη.

Δεκ. 27.—Διόρθωσα τό σπνί τής κλειδαριάς τής τσαντίρας του Σαματισού, άντι να πάρω άλλην ως έλεγέ μοι ο Πουπούσας ο άθλιος, που τά βρισκει όλα έτοιμα και του ήρθεσαν τά φαροδμάνια, και τώρα εινε καλή ή κλειδαριά πάλιν μόνον με δαπάνην παράδες 20.

Σ. Σρ.—Αχ ο άθλιος ο Πουπούσας τό ρήμαζε τό καημένο τ' άφεντικό του.

Δεκ. 28.—Έκουρευσα τον δνον μου 10 εκουρευθη και εγω 1—10 διότι θα μεταβω εις Μυτιλήνην.

Σ. Τρ.— Δέν ειτανε σωστό να εμφανισθει στην Πρωτεύουσα, παραμονές εορτών άκούρευτος ο καβαλάρης επί κουρεμένου δνον. Νοικοκυρεμένα πράματα.

(Ακολουθεί)

Στου ΣΟΥΒΑΤΖΟΛΟΥ & ΒΑΚΙΡΤΖΗ

ειναι που ντόνεσθε χωρις να σας γδύσουν, δηλ. κομψά και φτηνά.

Τίνις τ' Βγατζ'έλ γιου Παλαβός. Σταβρουκουπθίκαν ούλι τσι ίπαν μ' ένα στόμα — «Κάθα μπόδγιου ετι καλό».

Κόπς

Γλωσάρι. 1 Βασανιστήρια. 2 Ίδιοι. 3 Να βοϊθίσουν. 4 Αρχηγός. 5 Φισιγκιοθίκες. 6 Κελάρι. 7 Πιθανό. 8 Παρέα.

Ι κρίνους

Μές ετι γκαρδιά μου φίτρους. ένας ουρέους κρίνους άσπρους κι ρουδουκόκινους κι απού τις νεί νέους τσι γι γιουχτρι βαλθίκανι για να τουν ξιριζόσουν να τουν ιπάρουν απού με αλού να τουν ιδόσουν. Κι κρίνους τους απάντις βαθιά 'νι ριζουμένους κι μέσ στα φίλα τισ καρδιάς ίνι πιριπλιγμένους.

Τις ζούλιας

Ούλου του γκόζμου γίρισα να βρό μαγιού χουράρι να ετι μαγέψου μάτγια μου άλους να μι ετι πάρι.

Όσα φτιρά τσι κόκαλα έχι του πιριστέρι τόσα κουμάτγια θα γινó εά δέ ετι κάνου τέρι.

Τι νίχτα ζουνομι επαθί κι τιν αβγί χαντζάρι κι τρουγιρίζου τα ετινά άλους να μι ετι πάρι.

Μαργαριτάρι ετρουγκιλό κιτρινοκουκουτσάτου εα δέ ετι πάρου θα γινί ι κόζμους άνου κάτου.

Πιραχτικά

Πιργάς κι δέ μας χιριτάς χαράς τι μιριφάνια εά να βαστάς στα χέρια σου βασιλικά φερμάνια.

Σίκουε τα ματάκια σου τσι δέ να μι χουρατίς γιατ' άβριου μιθάβριου θα φίγου να μι χάσις.

Αγάπαμι να ε αγαπό γιατι θα να μι χάσις δέ μι πουλούνη ετου τσαρσί να πάς να μ αγουράσις.

Σά μ' αγαπάς αγάπι μου τσι α δέ μι θέλις πέτου μένα μι φέρνιν προυετινά τσι για τα εένα ετέκου.

Προλίψις

— Δέ γκάνι να κιτάξις τι νίχτα μέσ στο γκαθρέφι, γιατι έχι ορά που μορφι να δίς δεμονια.

— Δέ γκάνι να κάθεσε κε να βαστάς με τις δγιό παλάμες τα μάγουλά σου, γιατι κι όταν πεθάνι κανίς, ι άνθροπι του επιτιγιού τραβούνη τα μάγουλά τους απ το κακό τους.

— Δέν ανίγουν τι νίχτα μπουόλα, γιατι πάι εκόρος στα ρούχα.

— Όποιος έχι κόρες για παντριά, δέ γκάνι να κάθετε στο κατοφλι του επιτιγιού, γιατι λένε πως φέβγουν ι γαμπρι πίσο.

Παριμιές

— Ι Μάρτς θα βάνι τ' γριγιά απί κάτ απ του καζάνι.

— Ι Θγιός α ετι φλάγι απί γέρκου ειβντά.

— Ι χουργιάτς θέλι ανάμο χουργιάτ.

— Ι πνιμένους απ τα μαλιάτ πριάνιτι.

— Ι παπάς πρότα τα γένιατ βλουγά.

— Ι κακός ι χέστις δγιό φουρές χέστι.

— Ι γιουβριγιός πλά ότ έχι μέσ ετου καλάθιτ.

— Ίσαμι πόχι ι γιατζίκανους μέλι έ γκάνι νισάφ.

— Ίσαμι που θιριζαμι Βασιλιμ κιο Βασιλιμ, τσι εάν απουθιριζαμι πού είδα βρέ κασίμ.

(Σιλογί Βαγ. Καραγιάνι)

Στου ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ ΣΟΦΟΚΛΗ πάλι ο χειμώνας ος καλεϊ. Τρέξτε να πάρτε καμπαρντίνα στέρεη, άδιάβροχη και φίνα κι' δλόμαλλη, που άντέχει και στο βοριά μά κι' όταν βρέχει. Στου ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ ΣΟΦΟΚΛΗ ή ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΑ ος καλεϊ.

Τέτγια χάλια π' λέγις μι τς Πλουμαρίτις. Ρίξαν καμπόσις γκαργδές πάς του Κουνάτο, ιδαν πόνι χαμπαρίσαν γι Τούρτο, τονίσαν για τς γιουρούκιδις να πριάσιν τσι τίπουτα πλιάτσου. Ίβρασινητς μέσ ντ «γκόβιλι» μοναχί, ξαομάτουτ τσι πίκασιντς τα τριμίστια(1) 'Αλι σφάξασινητς, άλι ξιγιμνόσαν εσι καμπόσ π' εφαλοσιτίκαν μέσ ένα γκαλιβ κάψασιντς ζουτανί.

Στην Αγιάσου τα πράματα εά να καταλαγιασιν. Γι Τούρτο σφαλιετίκαν τσι εκιβγόταν εά ντα γρούνια. Κανίς ε τς πιάρι. Απαντέχαν νάρτιν γι Πιζουνάφτις για τς πίζιν σουστί 'Ελινη αμ ένας ίφιρι άστσμου μουζντέ (2) π' πίτσι του γκόζμου ντάρνταγαν! Στου γΚλαπάγου γι Τούρτο μι τς 'Ελινη κάναν πόλιμου. Καμπουσί τονίσαν να σιργιάσιν (3) τς 'Ελινη αμ τσίνη κλιφτουλουγούσαν. Γι απουδέλιπ χριγιασιτίκαντα. Αμ τόρα! Ίφταν τσιργιά ετι χάριντς να βουγιθίς τς 'Ελινη να νικίσιν αμ ίχαν τσι του νούντου. Τα χαμπάργια πί ετόμα ετι ετόμα παγέναν τσ αρχόνταν, τσι κατά του μγιαλόντ κάθανίνας ίβγαξι τσένα τς'ινουόγιου. Τσι-χλιμπάνους (μπι μπρουςνέλα (4) να πίζιν στρατόν Αγιασότκουν να ελάξιν του χουργιό μι πιά τσ έρ-αν γι Τούρτο τσι σφάκσιντς. Κανίς έν ανιμίχτσι. Πατέρασιμ π' τούλιγι γι καρδιγιάντ πριάσι τσι ξέγιουσι ένα γκαρά πούχι, αρματό-η τσι ός του λιμό μι καργαδούρις(5) τσι ίπι ετι μάναμ, πόπισι στα που-δάργιαντ να μι ντου πίο εφτου τσ αφίς αρφανά μινιά γκβάρα μουρά. — «Ι πατρις κινδινέβι, Δέσπινα, το καθίκον με καλί!»

— Ανάθιμα τα ίβγινίδικα τα Πιλικά πόμαθις, ίπι γι μάναμ τσι σμάζουξί μας εά γκλόσα μέσ του τσιλαρό (6). Καταπόδ ίβαλι κου-τούτσα λιτκα πίζ ντ μπόρτα τσι ετιθάρισι.

Μέσ του γκάμπου τα παλικάργια πίκαν κουνεζόλτου τσ ίβρα-πους άμα ν' αντισταθούνη μουορι να πίζιν ζ' μινιά.— Έ ντόχιν τί-πουτα να κακουπάριν γι Τούρτο τσι να ρμαξίν τν Αγιάσου! Τσι-χλιμπάνους ε ντα βαστάξι. Ανέβ-τσι πάς ένα τραπέζ' τσ' ίβγαλι λό-γου. Ίπι πους μαθέ ίνι ντρουπί να μι μπουλιμίζιν τσι πους πρέπ να πίζιν ότ πίκαν γι 'Ελινη γι προ-υτι. Ίπι τσ ένα πίμα «Τί τιμί στο παλικάρι...»

Καμπουσί καλουγουμίζαν τσι πίκαν μπατόλις να φλάξιν ετις άκριγις τ' χουργιού, Όσ ίχαν κου-λάγι, ακονά, βατουκόπου; τςκούρ αρματουθίκαν. Βάλαν μπρουςνέ-λις εφτι πούχαν τφέτσα, τσιφτέ-δις μασούρις τσι τονίσαν. Τσίριμι ίμπι μι του γκαρά μπρουςτά τσι πί-γαν ετου καμπουδ πούνταν πέγι-τσι μπιλί(7) νάρτιν γι Τούρτο. Βά-λαν έναν να ξιβιγίλιζ' π' ένα ρά-γτου τσι λουπάξαν. Νίχτιγιασι. Πάς τσι μισάνιχτα απίκασι εφτους ανι-τιγιό μέσ του λιόνα. Πά ετου τς'ίριμ.

— «Ρέ Πουλιδουρι, Τούρτο αρ-χόντι». Κουπίκαν τα γόνατάντουν Κάτσαν πίζ τα ράχτα τσ απαντέ-

Κιο Τριβουλα αρχιψέφτ, Τιλίόσαν τα ψέματα! Ίπρουχτές, τ' μιπραζμέντ τ' Τζιργιατσι έκανα 16 πέριδιτσις τσι δγιό λαγι. Ίβγα ετου άβ μι του γκιρ Ανιστάσ τουν Αγραφιότ. Πέρασι τσι μι πίρι κρι-φά αμ τι γινέκαμ, ετσι δγιό αμ τα μισάνιχτα. Μ' ίχι λέγι τσι τφέτσ έτιμου τσι μπαλάσκισ τσ απ ούλα. Παλαβόθκα αμ τ χαράμ άμα τσι τουν ίδα να μ' αρματόνη.

Σφάλιξα τι μπόρταμ αγάλια αγάλια να μι μας πάριν χαμπάρ πίδξα ετι εφτουκινιτου τσι δρόμου. Στου δρόμυν ίχαμι τραγουδγια τσι χαρές που άστα. Ίνταν μέσ τσ ι κιο Παπαθανάγις ι Νουμουγιου-πόνους, ι κιο Γιάνις αμ του Νου-σουκουμίου τσ ι κιο Γιάνις ι Πιζό-νις.

Αβγι αβγι φτάξαμι ετην Ίρισό. Έδιτσι μας απάντιχι ένας φίλους μας άρχουντας ι Νιανιόγλους μας έδουσι ζά τσι κουμπάνις τσι τραβίξαμι για του Πιθάρ. Ξιπιζέ-ψαμι τσι πέραμι τα βνά μι εσκουπό ν' ανταμόσομι ετου Πόρτου βράδ βράδ π' θα μας απαντέχαν ι κιο-ρατζίδις μι τα μάργια.

Δέν ίχα καμουμένα δέκα ζάλα ελιτου μιά ντουμπλιδιγιά μέσ ένα εσουρι τσι πέρνον 10 κουμάτια. Γέμισι ι τόπους φτιρουγάργιές τσι λέσα! Ι κουλιγιδισιμ βάλαν ετις φουνές τσι τα ζίτου. Ιγό καμά-ρουνα. Σι κουμάτ ξαναβγάζου άλου εσουρι εσκουτόνου 5 που ίβγαν μ' ένα φτιρό. Γινόντι 15. Έδιτσι που τς μάζουνα τσι τς έριχνα ετου ντρουβάμ βλέπου ετου γιατάκ κά-του απ ένα ραχταρέλι δγιό λα, ί που τσομούταν αγκαλι. Ίνταν αντρογιγινου. Φωνάζου πσσρρρ! για να νιόσιν να παλέσομι, πιταχτί-καν όξου, τς αφίνου ν' αλαργέψιν, αμουνιαζου, δίνου μιά τουν ένα τσ άλου μινιά τουν άλου, τσι τς αφί-νου ετου ντόπου.

Του τί γινιτσι δέ λέγιτι. Μι σκό-σαν στα χέργια, εά Βινιζέλου τσι μι χουρεβγαν τσι τραγδούσαν τσι ελιχταν ετουν αγέρα τσι πιτούσαν τς εσκουφισιτου αμ τ' χαράντου. Ιγό έκλιγα αμ τουν ινθουσιαζόμ.

Μ' άξι που έκλιγα ι κια Ουρα-νία, μι γκούτσι τσι μι νιόσι. — Τί έπαθις Βασιλάκι; Κατάλαβα πους ίνταν νίρατου, ανιστέναξα τσ αρχίνισα πάλι τα κλιάματα.

Χέριν Βασιλάκις Απίκους

χαν να πγιούν έμα. Τί ετι καλά! αντίς Τούρτο ίνταν μάργια π' τάχαν αμουλαρμένα ετου λιόνα τσ ανιβέναν ετου νιρό.

Πί του Σταβρί πάλι μιργιά φλά-γαν μινιά μπατόλια (8) τσ ίχαν του Γαζγαλιό μιγάλουν μι μινιά μα-σουρά γιμάτ κουρσούνια. Έγιτσι μου φάνιτσι μέσ του εσκουτιδ ένα γκαραντί πούρχουνοτου καταπά-νουτουν.—Ντούρ μπέ! Τίπουτα. Όσου τουν βλέπαν τσι κόντιβγι ασπραχλιάναν ούλι.—Ρίξι, ρέ Γαζ-γαλιέ.—Στέκα, ρέ, τσ έπισι γι αφά-λια. Όστα να βάλι ετι μασούρα κουμάτ αφάλια κόντιψι του κα-ραντί τσι να δίς πούνταν γιου

ΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η διπλωματία της όμιρέλας

Ρωτήσανε τόν κ. Τσάμπερλαιν στή Βουλή τι θά κάνει ή 'Αγγλία άν τής ριχτεί ή 'Ιταλία. Καί εκείνος είπε : «Δέν έχουμε καμιά υποχρέωση νά τή βοηθήσουμε».

Οι 'Ιταλοί πετάξανε τή σκούφια τους από χαρά. Μπράβο ! 'Η 'Αγγλία μάς υποστηρίζει.

Οι Γάλλοι άπ' τήν άλλη βρήκανε πολύ φυσικές και σαφέστατες τις δηλώσεις τής πονηροτάτης φίλης και συμμάχου των. Δέν έχει βέβαια καμιά υποχρέωση νά μάς βοηθήσει. γιαντι δέχρειαζόμαστε βοήθεια, τά καταφέρνουμε μονάχοι μας. Αυτό θά πεί διπλωματία.

Πολιτισμός !

Τό 'Αναγνωστήριο τής 'Αγιάσου «'Ανάπτυξις» άγόρασε τό σύστημα «Λινγκουαφόν» και μαθαίνουν τά μέλη τής οργανώσεως Γαλλικά. Κάθε βράδυ τά φιλόμουσα και φιλομαθή τέκνα—νέοι και γέροι— τής πρακτικά προοδευτικής κωμοπόλεως, περικυκλώνουν με πλάκες και μολύβια τό μηχανικό τους διάσκαλο τής Γαλλικής και τόν άκούνη, σάν Ιεραπόστολο του πολιτισμού, με θρησκευτική κατάνυξη.

Μόνον όποιος δέν καταλάβει καμιά λέξη ή φράση διακόπτει τό διάσκαλο μ' ένα «Στόπ!»

Δέ φανταζόμεθα νά τ'όχουν σκεφθεί αυτό τό άπλούστατο και συγχρονισμένο μέσο τής ομαδικής μορφώσεως και προόδου σέ κανένα άλλο μέρος τής χώρας μας.

Και για νά σπάσει ή σοβαρότητα του κομματιού σημειώνουμε πώς οι 'Αγιασώτες δέ δοκίμασαν καμιά δυσκολία στο ζήτημα τής προφοράς. 'Η μητρική τους γλώσσα έχει τους πιο δύσκολους φθόγγους τής Γαλλικής ως λ. χ. το ch τό j κλπ. πράμα που βεβαιώνει τόν αναπόδειχτο ως τώρα ιστορικώς Ισχυρισμό τους, ότι ο Μεγάλος Ναπολέων εΐτανε 'Αγιασώτης, άπόγονος 'Αγιασών άποίκων τής Κορσικής, που έχτισαν τό... 'Αγιάσιον.

Μπράβο σας 'Αγιασώτες ! 'Από τά ύψη του 'Ολύμπου σας δείχνετε στις επαρχιοπρωτεύουσες τί μπορούν νά κάνουν οι άνθρωποι, όταν εΐνε μονοιασμένοι και άναντάν μαμπαντάν πολιτισμένοι.

Προσέχετε μονάχα μήν άνοιξετε με τά ζηλευτά σας αυτά καμώματα τήν όρεξη των Φρατέλων και εγείρουν απαιτήσεις κι' άπάνου στην ώραία μητρόπολη τής Κορσικής.

Τραγικόν τέλος.

Θά θυμούνται, όσοι άναγνώστες μας έχουνε μνήμη πώς κάποιος 'Αγκόπ εύρισκε μεγάλο γούστο νά παίξει τηλεφωνικώς με τά κορίτσια τής κουζίνας των πλουσιόσπιτων. 'Ε, λοιπόν, τό τηλέφωνο τόν τιμώρησε κατά τρόπον παραδειγματικό. 'Ο κ. 'Αγκόπ Στεφανιάν άπ' τήν περασμένη βδομάδα έχει καταδικασθεί εις Ισόβια δεσμά, δηλαδή παντρεύτηκε τή Ρηνούλα ενός μεγάρου, που τήν είχε γνωρίσει και τήν είχεν έρωτευθεί τηλεφωνικώς.

Τό πάθημα του κ. Στεφανιάν ής χρησιμεύσει ως μάθημα στους άφελείς που συνηθίζουν νά παίζουν έν ού παικτοίς.

Δέ συμφωνούμε

Πληροφορούμεθα ότι ο έγγχώριος άνθοστόλιστος έθνικός ποιητής και δαιμόνιος θεατρικός συγγραφέας κ. Δήμος Λόντος μαζεύει υπογραφές—όχι για τόν άλλον κόσμο, νά χτυπήσουμε ξύλο—έναντίον του Δημάρχου Μυτιληναίων κ. Γ. Βοστάνη. Θέλει νά τόν ρίξει με σκοπό νά περάσει ένας πιο φιλόμουσος Δήμαρχος και έν ανάγκη αυτός ο ίδιος ο ποιητής, που θά καταπιαστεί ελκρινά τό άποτελεσματικό ζήτημα του Δημοτικού μας Θεάτρου. 'Ο «Τρίβολος» λυπάται διότι σ' αυτή τή φιλοθεατρική κίνηση του διακεκριμένου συνεργάτη του δέν μπορεί νά τόν ένισχύσει. 'Οχι γιατί άγαπά τόν κ. Βοστάνη περισσότερο άπ' τόν κ. Λόντο, αλλά διότι έλβεται πως άν έπιτύχει ο ποιητής και γίνει Δήμαρχος και χτίσει τό Θεάτρο μας, θά παίζονται εκεί, για λόγους εύγνωμοσύνης, μόνο δικά του έργα.

Και ναί μεν τά θεατρικά έργα του άνθοστόλιστου συνεργάτη μας εΐνε άνώτερα και άπό τά Σαιξπηρία και άπό όλα τά νέα και παλιά ελληνικά—μόνον ο Αισχύλος τόν περνάει—μά τί τά θέλετε! Μπορεί ποτέ κανένας νά τρώγει κάθε μέρα τό ίδιο φαγι έστω και κοτόπουλο ;

Γιαυτό τό λόγο ο «Τρίβολος» δέ θά υπογράψει τήν άναφορά κατά του κ. Βοστάνη.

'Η άγνοιά μας φταίει !

Στις περισσότερες βρύσες του Πλωμαριού διαβάει κανένας τήν έπιγραφή: «'Απαγορεύεται τό πλύσιμο άυστηρώς». Και διερωτάται ο ξένος, ο άμύητος στα ήθη και έθιμα τής ηρωϊκής ύποκρωτευούσης, με τήν άδεια πάντοτε του κ. Κωστομοίρη: «'Ωστε δέν πλύνονται οι Πλωμαριτες! Τόσο πολν υποφέρουν άπό λειψυδρία! 'Αλλ' επειδή οι βρύσες δέ φαίνονται διόλου στερεμένες άναγκάζεται νά ρωτήσει σχετικώς τους Ιθαγενείς και τότε μαθαίνει πως δέν άπαγορεύεται τό νίψιμο, αλλά ή μπουγάδα, και αυτό άπό λόγους ύγιεινής προνοίας.

Τό λάθος λοιπόν εΐνε στην άγνοια τής 'Εθνικής μας γλώσσας που με τό γενικό άρο «πλύσιμο» ή και «πλύση» εκφράζει και τό άπλό «σαπούνισμα», τήν «κουτσόπλυση» που λένε σέ άλλα μέρη τής 'Ελλάδας, και τή «μπουγάδα».

'Υπερβολές.

Μας γράφει κάποιος συμπολίτης. «Πήγατε ποτέ σας στον μπουλχανά μας νά δείτε ή μάλλον ν' άκούσετε τί αισχρολογίες και τί βρισιές και βλαστημίες εκστομίζονται εκεί μέσα μπροστά στους πελάτες που συνήθως εΐνε γυναίκες δυστυχώς. 'Αν θέλετε νά σφουρίζουν τ' άφτια σας μέρες, πηγαίνετε. Εΐμαι βέβαιος πως θά κοκκινίσετε άπό ντροπή και θά γράφετε βδομάδες άρθρα έναντίον των ψαράδων». 'Ο έπιστολογράφος μας, εΐνε κάπως υπερβολικός ίσως. Ξεχνάει πως ή βλασφημία άπαγορεύεται διά νόμου, κι' άν τολμούσε κανένας νά βλαστημήσει θά βρισκότανε στο φρέσκο ;

χαρά !

— Σάν πολν χαρούμενο σέ βλέπω σήμερα, Μίμη !

— Ναί, γιατί βρήκα τό δωρο που θά σου κάνω τις γιορτές άγάπη μου. 'Ενα ραδιόφωνο «ΦΙΛΙΠΣ».

Ανεπαρκή συστατικά

(Λινόλεουμ κ. Γ. Κ. Μαλακού)

— 'Εγώ, κοπέλλα μου, θέλω μαγειρίσα που νά ξαίρει νά μαγειρεύει κυνήγι.

— Μά, άφού σας λέω, Κύριε, έκαμα στού κ. Πεζώνη ! . . .

— 'Ισα-ΐσα γιατί διστάζω νά σέ κρατήσω...

Τυπογραφικόν λάθος.

'Ενα χαριτωμένο και θεάρεστο... τυπογραφικό λάθος έκανε ο σωφέρ του κ. Μήτσα Κουρτζή. Διαταχθείς νά μεταφέρει δυο τενεκές λάδι, πληρωμένους από κάποιον Νικόλα— όνομα και μη χωριό— τους κουβάλησε στο τυπογραφείο του «Τριβόλου».

— Ποιός τά στέρνει ;

— 'Ο κ. Κουρτζής. Για τόν κ. Παπανικόλα.

— 'Α ! 'Επειδή φαίνεται δέν εκλήθη ο διευθυντής μας στο έπίσημο γεύμα των 'Ελαιοκτηματιών, τού στέρνει ο κ. Πρόεδρος τό συσσίτιο εις...είδος. 'Ας εΐνε καλά ο άνθρωπος. Και ώρα καλή του 'Υπουργού που τού τό υπέδειξε ίσως.

'Αλλά προχθές έξηκριβώθη ότι έπρόκειτο περι λάθους...τυπογραφικού, που δέν τό είχαν κάνει Τυπογράφοι. 'Οπωσδήποτε ήμεις προβαίνουμε, κατά καθήκον, σέ έπανόρθωση, εύχαριστώντας τόν άπρόσεχτο σωφέρ. Τοιούτοι σωφέρ τιμώσιν πράγματι τά άφεντικάτων.

Μάταιες προσπάθειες

'Ο 'Αμερικάνος Θεατρώνης μας κ. Παν. Χατζανδρέας, βλέποντας τους Μυτιληνιούς νά γυρίζουν άπένταροι—μαξούλι γάρ γιόκ—έξω άπ' τους κινηματογράφους μας, τους λυπήθηκε και άποφάσισε νά ανακαλέσει άπ' τό μπαούλο του εις τήν ενεργόν ύπηρεσιαν μερικά δολάρια προς τόνωσιν του περμένου φιλοκινηματογραφικού φρονήματος τής Μυτιλήνης. Κατέβασε μ' άλλα λόγια, τό εισιτήριο των λαϊκών άπογευματινών σέ 7 δραχμές για μεγάλους και 5 για τά παιδιά των δέ έσπερινών σέ 10 δραχμές και 7.

'Επειδή όμως, λέγει, παρετήρησε ότι οι πλούσιοι πελάτες του προτιμούν νά...θεατρίζονται στις άπογευματινές, όχι βέβαια για νά γλυτώσουν και 3 άκόμη δραχμές, αλλά ποιός ξαίρει γιατί, σκέπτεται νά άντιστρέψει τις τιμές και νά βάλε 10 δρχ. τό άπόγευμα και 7 τό βράδυ.

Τού συστήνουμε νά μη θίγει τά κακώς κείμενα. 'Ας αφήσει τους πλουσίους νά διαλέγουν τήν ώρα τους και κυρίως τήν τιμή. Οι πλούσιοι ξαίρουν τί αξίζει τό χρήμα και δέν τό πετούν άνευ λόγου.

Βασίλειος Μ. Γούτος

'Ηρεμα, όπως είχε ζήσει, έκλεισε τά μάτια του ο ένάρετος Μυτιληνιός. 'Η κοινωνία έκλαψε τό χαμό του συνετού και εύκαμου ανθρώπου, που άκτινοβολούσε καλωσύνη γύρω του. Πρέπει νάφυγε εύχαριστημένος άπ' τόν Κόσμο. Τά παιδιά του συνεχίζουν τήν ένάρετη ζωή του.

'Ο παπαρδελοπόλεμος !

Οι 'Ιταλοί σηκώθηκαν στα καλά καθούμενα και άπαιτούν άπό τή Γαλλία νά τους δώσει τήν Κορσική κτλ. Δίχως νά χάσουν καιρό και οι Γάλλοι βάλανε τις φωνές και ζητούνε τή Σικελία, τή Σαρδινία και τήν Τριπολίτιδα. Τώρα τί θά κάνουν οι 'Ιταλοί; Δέν εΐνε δύσκολο νά τό προβλέψουμε. Θά ζητήσουν τή Μασσαλία. Και οι Γάλλοι τή Νεάπολη. 'Υστερα οι 'Ιταλικές διεκδικήσεις θά φθάσουν στο Παρίσι και οι Γαλλικές στη Ρώμη, όποτε ο πόλεμος των διαδηλώσεων και των λόγων θά πάψει, άφού θά έχουν καταληφθεί άμοιβαίως οι πρωτεύουσες των δυο θερμοαίμων λαών.

Ειρηνικός πόλεμος, ώστόσο αυτός ο παπαρδελοπόλεμος. Τίποτε δέ χάνει κανένας. Τά λόγια, ως γνωστόν, δέν πληρώνουνε μηδέν κουμέρκι.

Συρρεαλισμός και κάλαδος

'Ο φίλος συνάδερφος και συνεργάτης κ. Μίμης 'Ελδης [μιας γράφει, παρακαλώντας νά άνοιξουμε και μιά συρρεαλιστική στήλη στον «Τρίβολο», για νά μη μείνει άπρόκοφτο τό νέο αυτό είδος τής ποιητικής στο νησί του 'Αλκαίου και τής Σαφούς.

«Θά μου πεις, γράφει ο κ. 'Ελδης, ότι ο συρρεαλισμός δέν εΐνε αιτιατική ποίηση. Δέν έχω αντίρρηση. 'Εχω όμως τή γνώμη πως εΐνε Ικανός νά προκαλέσει γέλωτα στον άναγνώστη».

Συμφωνούμε με τόν κοντόν—πρόσεχε στοιχειοθέτη μήν κάνεις κανένα τρομερό και άδικο τυπογραφικό λάθος!—συνάδελφον πως ο συρρεαλισμός, όπως και τά πιο σοβαρά πράματα, μπορούν νά προκαλέσουν γέλιο. 'Αλλά κομίζει γλαύκα εις 'Αθήνας διότι συρρεαλιστική στήλη έχει άνοιγμένη πρό πολλού ο «Τρίβολος» και τήν έχουν τιμήσει ως τώρα διάσημοι και πολύτιμοι συρρεαλιστές συνεργάτες όπως εΐνε οι κ. κ. 'Αναπλιώτης, Ι. Χατζηδημήτρης και Ι. Βόμβας και άλλοι.

'Οπως και νάχει όμως τό πράμα, πρέπει νάχουν ύπ' όψη τους οι συνεργάτες που σκέφτονται νά τό ρίξουν στο συρρεαλισμό, πως παράλληλα με τή συρρεαλιστική στήλη του «Τριβόλου» θά ύφίσταται και θά λειτουργεί και ο κάλαθος των άχρήστων, ως και πρότερον.

Κήρυγμα σέ στίχους

'Απ' τό λόγο ενός—παπά που ήθελε νά παρηγορήσει τό φτωχό κοίμιό του μες τή ζέστη του καλοκαιριού :

«Οι πλούσιοι φύγαν στις έξοχές τους μά σύ, φτωχέ μη φθονείς τις έξοχές [τους γιατί έχουν κι' αυτοί τις ταραχές τους καθώς και τις κακές τις εποχές τους».

'Ασφαλώς ο έν λόγος παπας έχει ποιητική φλέβα που θά τή ζήλευε κι' ο άνθοστόλιστος μας ποιητής κ. Δήμος Λόντος.